

Търговска

1967 27

ЮЛИ
ЧЕТВЪРТЪКОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ
КОМИТЕТ НА БКП,
НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН
СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ
КОМИТЕТ НА
ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ
ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Брой 90

(281)
ГОДИНА XXIV
Цена 2 ст.

ДЕВЕТ ДНИ ПРЕДСРОЧНО

Промислеността от окръга с девет дни предсрочно изпълни седеммесечния план. Много са колективите, които разгаряйки съревнование то в чест на Празника на свободата и 50-годишнината на Великия октомври, допринасят за този успех. Но сред тях изтъкват: Държавни захарни заводи и ДП „Българска роза“ в Горна Оряховица, ДСП „Родона“ във Ве-

лико Търново и Свищов, консервните предприятия на „Българлол“ в Свищов, Горна Оряховица и други. През останалите девет дни промислеността на окръга ще осигури на народното стопанство радиоприемници, електротелфери, строителни машини, захарни изделия, прежди, платове и други за повече от десет милиона лева срещу седеммесечния план.

ГРОЗДОБЕР В РАДАНОВО

Лозарството е отколенош поминък за жителите на село. През последните години те внедриха много нови видения в лозовите насаждения. Сега обработват 1430 декара лозя.

Днес бригадата на Иван Александров първа в окръга започна гроздобер от раннозрелия сорт „Перла“. За нуждите на вътрешния пазар кооператорите набраха три тона грозде.

Непрестанно да укрепваме финансовата дисциплина

Новата система на ръководство на народното стопанство създава благоприятни условия за засилване на финансовата дисциплина. Налице е вече стремежът всеки лев да отиде по своето предназначение и да доведе най-голяма полза за колектива на предприятието, стопанството или организацията, а отук — и за цялото народно стопанство.

Болшинството промишлени, търговски, строителни и транспортни предприятия непрекъснато подобряват стопанственото и разходването на стопанско-паричните средства. Това се потвърждава от ежегодното намаляване на начетите и злоупотребите. Може да издирим редица предприятия, в които години наред финансовите ревизии приключват дори без ревизионен акт, а само с ревизионна записка, тъй като не е допуснато нито едно финансово нарушение.

За съжаление обаче все още имаме случаи на сериозни нарушения на финансовата дисциплина. Така например данните сочат, че през изтеклото полугодие, само в ревизионите от окръжния народен съвет обекти, са констатирани виновни причинени щети общо за 81 372 лева. По отрасли щетите се разпределят така: местна промишленост и комунална дейност — 12 140 лв., търговска дейност — 1203 лв., селско стопанство — 58 071 лв. и бюджетни учреждения — 9958 лв. По характер щетите произтичат предимно от преразход на суровини и материали и средства за ремонт и поддръжка на селскостопанските машини; неустойки, глоби и лихви за просрочени плащания; преразход на фонд „Работна заплата“, повреда и похабяване на продукция на склад и др. От ревизионите 411 материално отговорни лица на съда и прокуратурата са изпратени за потърсване на гражданска и наказателна отговорност само 5 акта за начет срещу 10 лица общо за 6560 лева.

Независимо от благоприятната тенденция за намаляване на начетите и злоупотребите, тяхното съществуване води до извода, че е необходимо да се засили текущият и последващият финансов контрол от страна на финансово-счетоводните служби в самите предприятия, стопанства и организации и последващият контрол от страна на контролно-ревизионните органи на Окръжния народен съвет и другите висшестоящи организации. В това отношение трябва да изтъкнем хубавата инициатива на отдел „Финансов контрол“ при ОНС — пунктовете съвещания в началото на годината с участието на прокуратурата и органите на МВР за обсъждане резултатите през изтеклата година по подобряване на финансовата дисциплина.

ли и опазването на социалистическата собственост. Остатъците досега съвместни мероприятия на окръжните органи по опазването на социалистическата собственост и по-нататъшното укрепване на финансовата дисциплина показват тяхната голяма профилактична роля за намаляване на нарушенията на работата би трябвало да се усилва още повече и се насочи преди всичко към лицата, заемщи разпоредителни и отчетнически длъжности.

Разбира се, за по-нататъшното укрепване на финансовата дисциплина изключително голямо значение има предварителният и текущият контрол в самото предприятие. Главния счетоводител може да укрепва финансовата дисциплина, ако упражнява строг и ефикасен предварителен контрол още преди осъществяването на стопанските операции, с оглед предотвратяването на незаконни и нецелесъобразни действия.

Осъществяването на правилен предварителен и текущ контрол като основа за укрепването на финансовата дисциплина, изисква организирането на добра счетоводна отчетност. В окръжията вече се наброяват цяла редица предприятия, като ДИП „Деню Георгиев“, ДИП „В. Мавриков“, ТПК „Метал“, Пивоварен завод „Балкан“, ЗСБИ „Г. Терзиев“, Държавни захарни заводи и др., в които отчетността е образцова. Задачата сега е да се осигури едновременно с извършването й, стопанската операция да намира отражение чрез счетоводната отчетност в крайния резултат от дейността на предприятието. Безспорно това може да се постигне само при условията на висока механизация на отчетността. Такъв стремеж следва да се проявява от всички инстанции във всички направления, включително бързото изграждане на изчислителния център към Окръжния народен съвет. Своевременната счетоводна отчетност спомага изключително много не само за повишаване ролята на икономическата информация и повишаване на уместността в ръководството, но и за укрепване на финансовата дисциплина.

Главният счетоводител трябва да се опира на обществените организации и да създава обстановка на нетърпимост към нарушенията на държавната, плановата и финансовата дисциплина, към нецелесъобразните разходи, към разхищенията и злоупотребите. Партийните и стопанските ръководства на предприятията следва да насочат своята организаторска и масово-политическа работа за по-нататъшното укрепване на финансовата дисциплина, тъй като тя представлява значителен резерв за повишаване на ефективното протичане и развитие на производството.

Непримиримост към текуществото

- Какво установяват проверките?
- Майсторите — наблюдатели или ръководители на производството?
- Примерът на транспалетния участък.

Машиностроителите от Павликени често са доказвали, че могат в напрегнати и трудни моменти да излязат с чест от борбата за повече и по-качествена продукция. Но трябва ли и напред да се чака да „опре ножа до косяка“ и чак тогава да се показват способностите? Решително не! Това вече сравнително добре се разбира от ръководството и колектива, който, въоръжен с последни партийни и правителствени документи, преминава към действителен похват в своята всекидневна работа.

Машиностроителите навлязоха във второто полугодие с някои преизпълнени показатели, отук и със 100,4 на сто изпълнен план за общата промишлена продукция. В сравнение със същия период за миналата година е осигурена на народното стопанство продукция за повече от 420 000 лв. Въпреки това някои по-важни турални показатели от плана (за оксигеновите апарати, бетонобъркачките, цистермите и др.) останаха неизпълнени докрай. Къде се крият причините за тези и други слабости, които все още се спешат в работата на ДМЗ — Павликени? Трябва със задоволство да се подчертае, че машиностроителите виждат причините на първо място в себе си.

От проверките се установява, че някои от несполуките се дължат на дошата организация на производството и труда, на недостатъчната трудова и производствена дисциплина. Например в механичния участък, където се работи на две сменни, 80 на сто от хората от втората смена си стиват по-рано. Докато преди пеховите ръководства оправдаваха не изпълняването на плановите си с липсата на някои материали, то сега това не може да се каже за

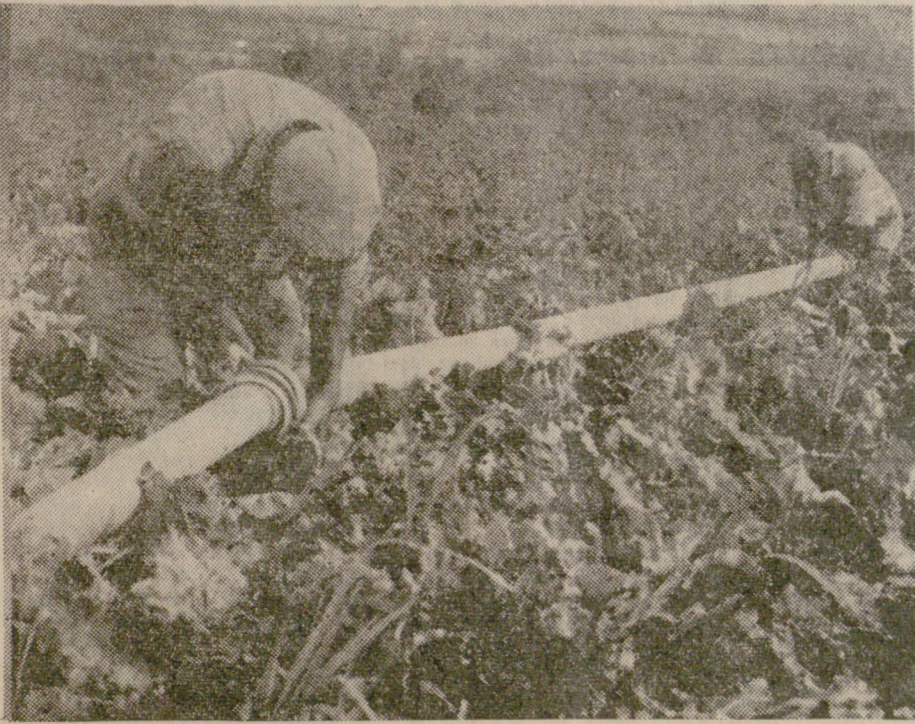
леярния цех, който изпълни полу годишната си програма 92,3 на сто. За липса на материали в този цех не може да се говори. Работата е там, че груповите майстори в цеха все още не се чувствуват като преки ръководители на производството, а в повечето случаи като наблюдатели. Това дава отражение и върху качеството на продукцията.

В това отношение за пример трябва да служи транспалетният участък (в който също се срещат безпричинно отсъстващи), където борбата за качествени изделия е на сравнително високо равнище. Невъзможно е останалите ръководители да се поучат от колегата си Иван Генчев, който не само строго изисква, но и учи хората как по-добре да работят. И не случайно вече цялата бригада на Засил Минчев работи със собствен качествен шемпел, а през полугодие бяха удостоени 5 души със званното качество.

В завода започва истинска бой за изпълняване и оползотворяване на работното време. Пълзи помощници на ръководството от хора да бъдат няколко стотици участници в движението „комунистически труд“. С колективния си дух може да се създаде трайна, а не само кампанията обществена непримиримост към текуществото и нарушенията на трудовата и производствена дисциплина. Особено внимателно и загрижено трябва да се подхожда към младите работници и майстори, към средните специалисти и др.

Машиностроителният колектив вече намери сили в себе си, за да остави под принцип субективизма фактори, причини за някои неуспехи. Те трябва постоянно да бъдат под неговия мерник.

М. МАНОЛОВ

Когато поливните площи не са подготвени

От два дни в Джулюница усилено поливат карфиола и зеленчуковете градини. Но ако човек се опита да разбере истинското отношение към напояването, трябва непременно да поговори с агрономите в стопанството. След този разговор ще бъде изправен пред противоречията между сведенията в отчетите и истинското положение.

Около 10 000 дка са поливните площи в Джулюницкото стопанство. Повече от 4000 дка са засети с царевица и захарно цвекло. Сведенията на „Оперативна отчетност“ към управлене „Земеделие“ показват сериозно отношение към напояването — над 2000 дка царевица и захарно цвекло вече са полети. Но разговорът с агрономите Ганчо Пенков и Стоян Бакърджиев породил съмнение. Според тях преди дъжда много малко е поливано. Като изключим зеленчуковите градини и люцерната, които се поливат редовно, първа поливка е направена на някои втори култури и на много малко царевица и захарно цвекло — около 580 дка. Причината — загостта на хората в другите селскостопански работи, засяването на много втори култури и още нещо, което се оказва решаващо. На поливането на царевицата и захарното цвекло все още се гледа като на последна по важност работа в стопанството.

Че първата поливка е била нужна

за тези култури няма съмнение, че работната ръка не е достигнала — също, но че към поливането се подхожда както преди години и това е факт.

В Джулюница градинарите са със слава на добри майстори, имат опит в поливането. Трудно обаче се затвърдява практиката да се поливат големи площи на полето. Причината е не само липсата на убежденост в добрите резултати след поливането. Има и едно друго обстоятелство, поради което царевицата и захарното цвекло остават винаги последен обект на поливането. Повечето от поливните площи не са подготвени добре, нуждаят се от основно и редовно текущо подравняване. Поради това се оказва фатална пречка за поливането. При такъв неравен терен поливането се извършва на къси бразди, производствено на труда на поливачите е съвсем малка — 5—6 дка на ден. Нужни са много хора, за да се извърши навреме напояването на всички култури.

В стопанството има 6 помпени станции и при добре подготвени площи, с използването на джудови машини поливането би предизвикало много по-малко затруднения. Нужно е да се използва тази техника и да се създаде добра организация.

Н. ЯМБОЛИЕВА

„ПОГЛЕД КЪМ ВЕКОВЕТЕ“

(Интервю за подготовката на тържествата)

ТОЯ ПРАЗНИК е млад за Велико Търново. Неговото начало е само две години назад, но се помни като чудна приказка. От една вечер сега той ще обхваща шест — шест дни с поглед към вековете, които живеят градовете. Поводът извършващите се археологически проучвания около Балдуиновата кула, празникът, който се пренесе на хълма Трапезица или на Света гора.

Но, какво е направено досега? Изграден е организационен комитет в състав от 16 души, съставена е и програмата, в която се предвижда откриването да стане на 22 септември с тържествен ритуал пред входа на Царевец и богато капаляло шествие през града с участието на около 1500 души. Ревизор на карнавала е Иво Кисимов от Военната кинесту-

дия, който ще работи съвместно с режисьорите на Велико-търновския драматичен театър. Втората вечер театър „Народно сцена“ — София ще представи пиесата „Иванко“, на следващите — историческа композиция, рецитал със стихове на патриотична тематика от Театъра на словото — София, „Към пропаст“ — цялостен спектакъл на Велико-търновския драматичен театър. Предвиждат се срещи с художници, поети и писатели.

Главен режисьор на многосменния празник е големият приятел на Велико Търново, главен режисьор на Радио София Георги Аврамов, подпомогнат от Кирил Каменов, режисьор от Радио София.

Наш представител се срещна с др. Георги АВРАМОВ,

който сподели мисли по някои основни моменти и замишля за театралните игри във Велико Търново.

ВЪПРОС: — Другарю Аврамов, какво бихте казали на нашите читатели за многодневния театрален празник „Поглед към вековете“? И ако може довърте е стигнала подготовката?

ОТГОВОР: — Празникът ще бъде една широка театрална панорама, която в нея колко вечери ще поднесе на великотърновската обществена и на гостите българската историческа пиеса. В центъра ще бъде вечерта, посветена на една композиция от откъси на класически исторически песни и, разбира се, от най-добрите наши съвременни

(Следва на стр. 2)

ТРЕВОЖЕН СИГНАЛ

Забавя се дълбоката оран

След жътвата на пшеницата и ечемика в Стражишкия кооператив се освободиха 15 000 дка за оран. Стопанството би могло без затруднение да изоре тези площи до края на август.

Тази възможност няма обаче да бъде реализирана поради едно твърде застрашаващо обстоятелство. Сламата от 8000 дка лежи непробрана по блоковете. Работят 4 балировачки, от които едната не винаги е в изправност. Вероятността да се получат още машини е малка. От дълго време разговорите с „Агромашина“ за набавянето на 2—3 балировачки завършват без последствие за стопанството.

С наличните машини кооператорите ще приберат славата най-малко за 20 дни. И това в най-добрия случай, защото машините могат да поднесат изненади. Прибирането на славата остава голяма грижа, тъй като забавя сериозно дълбоката оран.

Дали ръководствата на стопанството разбират създадената обстановка?

Снимка: Н. КАЧАКОВ

Повече грижи за напояването

Горещите летни дни продължават. Сега царевицата, захарното цвекло и другите пролетни култури се нуждаят от най-много влага. Ръководствата на стопанства трябва да вземат сериозни мерки за напояването им, ако искат да си осигурят високи добиви.

Все още не навсякъде разбират това. В Овча могила, Драгомирово, Сушица и Асеново не са полели нито декара. По-малко от половината площи са полети в Алеково, Мясларево, Самоводене, Карансен, Драганово, Камен и Лясковци.

Привилегии относно към поливат с високи добиви.

ването имат стопанствата в Росен, Полски Сеновец, Павликени, Дъсково, Върбовка, Долна Липница и Сухиндол, където водата е навистина хлябна декарна царевица и захарно цвекло. Известно раздвигане се забелязва и в някои ДЗС.

Но направеното не е достатъчно. В окръга има 612 793 дка поливни площи, а досега са полети едва 139 181 декара. Необходимо е най-рационално да се използва наличната вода, пролетниците да се напояват, за да могат нарасен кооператорите да се похвастат с високи добиви.

Младежки простори

★ РЕДАКТИРА НЕШАТЕН МЛАДЕЖКИ ОТАДЕЛ ★

Да раснем достойни за името българи

Наскоро в столицата беше свикан XVI пленум на ЦК на ДКМС, който обстойно и задълбочено обсъди проблемите по патриотичното възпитание на младешта.

... най-важното за комсомолската дейност сега е: чрез всички средства и форми да се възпитава младежта на пламенно родолюбие, да се внася в работата класово-партийен дух и политическа острота, да се повишава политическата зрелост на комсомолците, тяхната революционна страст и бдителност, да се изгражда безкомпромисна омраза към враговете на социалистическото строителство и го товност с цената на живота си да защитават завоеванията на своя народ и Родина — гласят приетите решения.

Задачата е отговорна и трудна. У неформенния по характер юноша и девойка трябва да се възпита любов към Родината и всички родно, към нашия трудолюбив героичен народ, преклонение пред хилядите каменни плочи с издълбани имена на герои, пред удивително бързо израслите красавци на социалистическите ни строежи. Младият човек трябва в обществото на другарите си връстници, в комсомолското дружество да се учи безкомпромисно, по Ботевски, да люби и мрази. Затова се изисква голямо умение и преди всичко горене в комсомолската работа.

Особено горди с име то българи трябва да растем ние — потомците, родени и расли сред руините на старата българска слава и твърдина — Търновград. Достойни за славното минало на своя роден край, за героичните борби на БКП, за светлото настояще и бъдеще, пламенни родолюбци и смели строители, защитници на социалистическата Родина, достойни за името българи трябва да растат младите — надеждата на Родината.

Събрането току-що беше завършило. Хората си отиваха. Една група младежи и девойки спореха помежду си пред портала на ДЗЗ — Горна Оряховица. — Да я основем, имаме хора. Да не сме по-лоши от другите — споделяше една слабичка девойка. — Хайде, утре ще помислим по този въпрос — добави друга.

И така през оная юнска привечер на 1961 година бе взето решение да се създаде младежка бригада при картонажното отделение. Нарекана я на името на Параскева Енева (Соня). Началото бе поставено. Различни хора, различни характери. С всеки трябваше да се работи. Бригадирката Николина Божкова разказваше с увлечение за екскурзиите и честванията на рождениите дни. След това решили да полу-

БРИГАДИРСКО ЯТО

— Бригада, мирно! Другарю командири, бригадирите от околната студентска бригада „Адалберт Антонов Малчик“... Тишината на юнската вечер погълча думите на заместник-командира Косю Петров и им придава особена тържественост. Вечерна проверка! Та е станала като необходимост. Ней я очакват — първенците с радостно предчувствие за знамето, командирите — със загриженост и задоволство, провинилите се с осъзната виновност...

Анализът на работата е завършен. Над синеволните редници преминава шепот. Строг е командирът, но справедлив — затова го обичат. Затова когато казва, че на другия ден — неделя — трябва да се работи в чест на XI конгрес на ДКМС, бригадата е единодушна с него. Следват резултатите от съревнованието през деня: на първо място е първата чета с командири Венелин Николов. Добре са работили втора и трета чета с командири Александър Куртев и Христо Харитонов. От отделенията първенец е първо отделение на втора чета с коман-

дир Марин Бинев. Индивидуалните ударници за деля Лалка Тодорова, Василий Цикалов и Стойко Стойчев свалят бригадирския флаг. Знамето като че ли и то уморено от работния ден бавно приближава ръцете на бригадирите. Проверката свършва. Спалните помещения приемат в обятията си изморените млади тела, за да ги върнат на деня бодри и свежи. Но за щаба денят още не е завършил. Посреща ме Николай Далеков — командирът на бригадата (на снимката). Строгий делови човек, когото видях на пролетта, беше отстъпил на веселото добро момче, приятел на всички бригадир и единственото, което го отличаваше от тях може би бяха само трите звездички на командирския пагон.

Заговорихме. Той разказваше за петдесетте момчета и момичета, с които се беше събрал от трети юли в едно дружно ято. — С таква хора не трийсет дни, а много повече бих работил — признава командирът. В присвитите му очи припламва хубава усмивка. И сякаш за да ми докаже, че говори истината той заразката.

... На обекта Царевец, където работи втора чета, се спускала тръба. Бригадирите не били предупредени да внимават и острити на кърката вместо в камъка се забило в старата етеритова водопроводна. В първия миг — общо обръкване. Николай се хвърлил към силно бликалата струя вода. Този час към него се спускали Стефка Драганчева и Станка Божанова. Повече от петнадесет минути те затискали пробития канал. Целите били измокрени, но не изгубили.

Трудно се определят първенците — оплаква се Николай. Обектите не са равностойни. Освен про изводствената дейност са включени като показатели идейно-политическата, културно-масовата работа и други.

Не ще забрави той оная вечер, когато момичетата от втора чета се разплакаха за знамето присъдено на втора... Хубаво разказва Николай и за радостните, и за трудните минути. Обича и уважава хората си той. Всички въпроси се решават общо от целия личен състав на бригадата, защото както се шегува Сашо тук всички са „началници“ — подчинени няма. Намерено и зръщето — пътят към сърцето на всеки бригадир. Затова тази малка бригада е сякаш конгломерат от таланти и трудолюбци. Тук са постоянните ударници: Минка Калчева и Иван Петков, Милена Георгиева и Марин Бинев.

вени. Тяхната колежка Дочка си има детенце. На опънатия тел на чердака се нареждат даровете за новия човек. Отново песни, игри и веселие. Задружен колектив, весели хора. Една работничка, която не е от бригадата, започнала да строи къща. Като научили за това, всички отишли да помогнат. До късно през деня те разчиствали старата постройка, подреждали материал.

— Помощ от сърце е като желан гост, казва нака Саша. ... И най-хубавият ден, който всички дълго ще помнят, е празникът на бригадата. Със собствени сили те измазаха помещението. Уредиха фото-кът за живота на бригадата. Дълго на общата трапеза се носеха комсомолските песни, вдигаха се поздравници за успехите.

Бригадата заработи по законите на работническата чест. Стрели се да няма текущо. Много от комсомолците при норма 5000 заплати кутини достигат 5800 до 6200 кутини. А самата бригадирка — носител на сребрен орден на труда, дава над 8000 кутини. Целият колектив не е допуснал никакви вътрешни и външни рекламации, бори се за висококачествена продукция.

За постигнатите високи производствени показатели бригадата е награждена с вимпел на ЦК на ДКМС и диплом. А сега усиленият с удвоени за достойна среш на Единнаесетия конгрес на Комсомола и 50-годишния юбилей на Великата октомври, Ангел ГЕЦОВ

Оценка на предконгресната работа

Последните дни на този месец са свързани с една важна работа, която извършват комсомолските дружества — това са събранията за оценка на половингодишната дейност на комсомолците, дейност, минала под знамя на предстоящи XI конгрес на ДКМС. На срещата се подлагат основните проблеми, в решаването на които има да играе важна роля младежта. Например на събранията в Държавния завод за автоматични вези, в Авторемонтното предприятие в Лясковец и на редица други места основна тема беше борбата на комсомолците за технически прогрес, там където те непосредствено се трудят.

Събранията, посетени на предконгресната работа, правят равностойна и бележат път за една действително успешна среща на XI конгрес на ДКМС. М. Бакалова

Стойчо Стойчев и Асен Гергов, Кирилка Станчева и Стоян Ангелов. Кирилка дори е била освободена от бригада по болест и въпреки това е дошла. Тук са и музикантите Божан, Марин, и ризикантите Стойчо, Атанаска, и певците Марин и Станка... Като че са избрани всички таланти на втори курс, първи отдел на филмала и са изпратени на тази бригада.

Затова и резултатите са налице, макар и разпръснати на различни обекти (кино „Девети септември“, махала Чолаковци, Царевец и др.).

Интересен е животът на бригадирите. И затова немалък дял има дружественото бюро на временното комсомолско дружество със секретар Атанас Аврамов. При затруднение то търси помощта на Вузовския комитет в лицето на секретаря му Владимир Попов. Дълго ще се помнят: патронната вечер, посветена на Малчика, срещата-разговор по международното положение с кореспондента на БТА Здравко Отчев, участието на бригадата в тържеството по случай 90-годишнината от освобождението на Великото Търново и други. И може би най-вълнуваща ще остане бригадирската

вечер-среща с група студенти от Минския педагогически институт. Агитката изпълни своя програма. Рецитираха любовни стихове от П. Пенев, В. Ханчев и други. На няколко пъти залата подеваше песента на агитката. Също като на конгрес. Гостите също не бяха срамежливи. В същата на всички останала думите на белоруската девойка Ядвига за дружбата между Минския и Великотърновския институти, на ръководителя на групата др. Михаил Лазарук за „райски“ красавица на страната, за българските студенти-бригадирите...

До късно разговаряхме в шабната стая. Навън отдавна вееше студен вятър. Стана ми съвестно. Та нали утре тези хора трябва да бъдат бодри на обекта. Търнах си. А когато на другия ден отидох при тях, те бяха по-свежи от вечерта. (Вижте ги на снимката горе).

Обикнах голямо малко ято! И скътах завижани в себе си техния девиз:

„В музени ще сложат нашата потна, синя риза! Ей, хора, мечтайте! Мечтано знаят утре ще бъде!“

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Комсомолецът Минчо Илиев е начело в съревнованието за предсрочно завършване монтажа на разширението на държавния дървообработващ завод „Димитър Благоев“ — Велико Търново. Снимка: И. КАЧАКОВ

ПОДВИГ

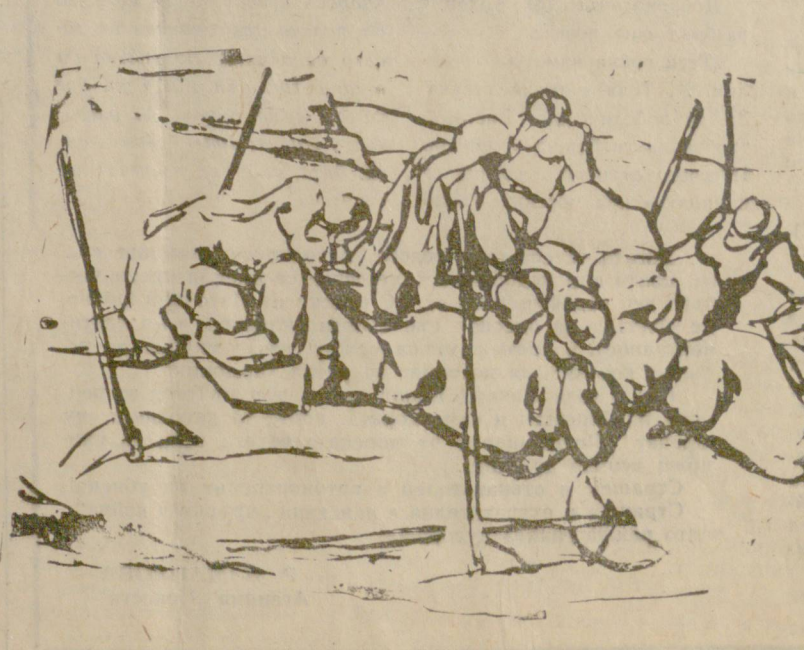
ДВА ДЕНА се сипа дъжд. Късно вечерта се изви буря. Балкацът се съдеше. Огнени мечове раздираха небето. Облаци, тъмни и тежки запалително шевтвуха по небосвода. Изгрява изстрел. Тревога! Всички наскачаха. Столовата и склада са пълни с вода. По плувики момчетата се хвърлиха да спасяват. Момичетата уплашено надничаха от палатките. Поточи вода се стичах по телата на момчетата. Задъхваха се, препъваха се, падаха, ставаха и тичаха. Гравеха лопати и кирии да изгребват водата. Поривът на вятъра избиваше кофите от ръцете. Напипаха ги в тъмнината и пак тичаха. Опасността трябва да бъде преодоляна.

Веселият Митко Николов сега млъчеше. Очите му

ХР. ПОПОВ

СТУДЕНТСКО ТВОРЧЕСТВО

ПОЧИВКА

МЛАДИЯТ ГЕРОИ

В НАШЕТО богато съвремие на Отечествена война и той е пълноценен и многообразен — борец, строител, творец и мечтател. Той възплъщава в себе си тенденциите на бурното и неспокойно наше време, защото младежта винаги е била носител на новото. Оттук и актуалността на проблема за младия герой в художествената литература.

Разглеждайки образа на младия човек, в същност се спират на въпроса доколко художествената литература е актуална, доколко в нея намира отражение героичното. Под героично трябва да разбираме не само изключителното и необикновеното в миналото, а и подвига в обикновеното, да виждаме във всекидневното и романтиката на настоящето, на бъдещето.

Темата за образа на младия герой е благоприятствувала за множество литературни разговори, спорове, дискусии... В навечерието на XI конгрес на Комсомола започна организиран разговор за младия герой, под формата на национална читателска конференция на тема: „Младият герой в съвременната българска литература“.

Новото на този творчески разговор е в неговата широта, като израз на идейно-политическата и културно-масовата работа на Комсомола през настоящата година.

Започнат е един сериозен разговор, имащ за цел да запознае младия читател с художествената литература, която отразява живота на младежта: младият герой в периода на борбата за национално и социално освобождение, в борбата срещу капитализма и фашизма, по вре

НА ЧЕРНОМОРСКИ БРЯГ

МНОЗИНА цялата нощ не заспаха. Други задържаха и дългият чер влак се превърна в голям бял кораб, полюшван от вълните на морето. Морето! Най-после!

Очите на малката Лилиана от Страхилово са широко отворени. Тя беше слушала от учителката си за него. Беше го видяла на кино. А сега то блестяше безкайно голямо пред учудените очи на децата, които го видят за първи път.

Пионерската лагерна тръба отново събра 250 пионери от Великотърновски окръг край красивия черноморски бряг на гр. Каварна.

Всяка сутрин дружинният председател Златка Ангелова от с. Павел рапортува: „Другарю дружинен ръководител, пионери от дружина „Димитър Атанасов“ са строени и готови за започване на лагерния ден...“

И дългата колона поема към топлия пясък и бялата морска пяска. Колко хубаво е когато се гмуркаш в хладната морска вода. А после на пясъка.

След обяд — рецитали, над-

паване по отряди. Всички са пленени от песните на Маргарита Колева и Милена Петкова от Страхилово, на Нела Николова и Златка Ангелова от Плевен.

Вечери, посветени на патроните на отрядите, изнесоха алекоските и масларевските пионери.

Интересна викторина организираха учениците от Страхича, Благоево, Чапалево.

В състезанията по народна гонка между деветте отряда първенец излязоха пионери от общината в Сухиндол.

Особено голям интерес предизвика военната игра. Чрез нея лагерниците опознаха околности на Каварна.

Незабравим ще остане и излетата до Балчик. Събрана се събра на малката Лилиана. Белият кораб понесе лагерниците към старинния приказен дворец.

Неусетно отлитат лагерните дни. Остава още малко и те ще се върнат ободорени и закалени от черноморския бряг.

Ив. РАДЕВА

ЛАГЕРНИ ДНИ

Ръководството на ТКЗС в село Асеново полага големи грижи за децата на кооператорите. И тази година в организиран лагер в с. Костел са създадени добри условия за техния пълноценен отдих.

Интересен е животът на пионери. Подготвят се програми, участват се игри. С голямо нетърпе

ние се очаква походът до връх „Чумерна“, а така също и срещата с ятака Стойко Русев. Свободните си часове децата прекарват на волейболната площадка, четат книги, пишат писма до родителите си. Така неусетно минават лагерните дни.

К. Василев

се възвизаха. Търсеха най-опасното място, за да бъде там. Високият Стефан Ночев, плувецът Евгени Петров, Валентин Попов — всички бяха в стихията.

Победа! Въздишки на облекчение се изтъргнаха от гърдите. Мускулите се отпуснаха. Едва сега усетиха колко са уморени.

Вече се усмихваха в съня си, когато се чу уплашен вик.

— Палатката на момичетата се събори!

Отново наскачаха, отново тичаха под камшиците на дъжда, отново спасяваха.

Призори всичко утихна. Само в сърцата остана едно топло пламъче. Това беше в началото. Сега пламъчето прерасна в огън — в огъня на дружбата.

Ханнбоаз Софиа ПАВЛОВА

национална младежка бригада „Христо Ботев“

